

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1
ΜΑΗΣ 1977
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 10
ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟ-
ΜΗ ΔΡΧ. 110

• ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ •

ΘΑ ΠΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ

Ο «ΑΡΑΧΘΟΣ» ή εφημερίδα μας, ήταν μία μικρή σε εμφάνιση και σχήμα εφημερίδα, στάθηκε όμως πολύ μεγάλη, για όσο καιρό κυκλοφόρησε, γιατί έγινε απαραίτητος σύντροφος, συνδετικός κρίκος ανάμεσά μας.

Πολλοί συμπατριώτες και φίλοι μας τότε είχαν επιφυλάξεις για την δυνατότητα έκδοσης εφημερίδας, από μία μικρή σαν και την δική μας αδελφότητα. Τό τότε Δ.Σ. τό απέφασε και πραγματικά πρωτοτύπησε, γιατί πίστευε πως μεγάλη μία αδελφότητα δεν την κάνει ο αριθμός των μελών της, αλλά η θέληση και η δραστηριότητα των ανθρώπων που δουλεύουν γι' αυτήν.

Ο «Αραχθος» έγινε παράδειγμα για πολλές άλλες αδελφότητες. Δεν ξεπαζόμαστε όταν λέμε πως είμαστε ΠΡΩΤΟΙ, άλλωστε αυτό άγνωριστήκε από όλους και τό θεθαίωσαν οι εκδηλώσεις που κάναμε. Κάθε μία εκδήλωση και μία καινούργια επιτυχία, χοροί, συνεστιάσεις, εκδρομές, επιδόσεις, προγραμματισμός

δράσης προβολή των προβλημάτων μας άφισαν την σφραγίδα τους για την δραστηριότητά της.

ΠΡΩΤΟΙ είμαστε τότε και πρώτοι φιλοδοξούμε να ξαναγίνουμε και αυτό δεν τό λέμε από έγωισμό, αλλά από τις δυνατότητες που υπάρχουν πραγματικά.

Η έπαφή, ή στενή και συνεχής έπαφή με την Πατρίδα μας, με τους φίλους μας, με τους συγγενείς, με τους συγχωριανούς μας με τά τοπικά προβλήματα, ένας από τους βασικούς στόχους που έβαλε ή εφημερίδα μας από τό ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ έγινε πραγματικότητα.

Ξενητεμένοι έμεεις, μακριά από τον τόπο που γεννηθήκαμε νοιώθαμε μαζί της κοντά σε κείνους, τους συγχωριανούς μας γιατί μέσα από τις στήλες του «ΑΡΑΧΘΟΥ» ζούσαμε τά προβλήματά μας και βοηθούσαμε στη λύση τους.

Η εφημερίδα μας τότε δεν άσχολήθηκε με τά προβλήματα της περιοχής μας, όχι γιατί δεν υπήρχαν αλλά γιατί τά ενδιαφέροντά της περιορί-

στηκαν στα προβλήματα των χωριών μας και εκείνα των ξενητεμένων.

Ο «ΑΡΑΧΘΟΣ» αγαπήθηκε από ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ανεξάρτητα από τυχόν παραλήψεις και λάθη που έγιναν, έγινε ανάγκη, τον περιμέναμε κάθε μήνα κι' αν κάποια φορά καθυστέρουσε άνησυχούσαμε.

Έγινε ή φωνή μας προς τους άρμοδίους. Πολλά προβλήματα τέθηκαν και ήρθαν σε φώς από τις στήλες της και τονίσθηκε σε αυτήν πολλές φορές ή έγκατάλειψη της όρεινης περιοχής μας από τό Κράτος, αυτό άσφαλώς δεν ήταν πολιτική, όπως είπαν μερικοί, ήταν φωνή διαμαρτυρίας.

Μπορεί στην διαδρομή της, στην πορεία της, να έγιναν και λάθη, να πέρασαν ίσως και πολιτικές θέσεις και αντίληψεις των ανθρώπων που άσχολήθηκαν με της έκδοσή της. Ποτέ όμως κανένας δεν θέλησε να κάνει πολιτική μέσα από τις στήλες της ή να περάσει θέσεις του ενός ή του

Άρθρο του Προέδρου του Δ.Σ.

άλλου κόμματος. Όλοι μας την θέλαμε όργανο δικό μας, καθαρή φωνή μας. Φωνή προς τους άρμοδίους για την άστοργία τους. ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΡΑΧΘΟΣ που οι περιστάσεις, οι δύσκολοι καιροί, τον άνάγκασαν σε σιωπή. Τέτοια θά είναι και τώρα στην καινούργια περίοδο, θά προβάλλω τά τοπικά προβλήματα και τώρα ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ της περιοχής, θά άπευθυνθώ σε όλους τους Συμπατριώτες όπου κι' αν είναι, να έρθουν σαν βοηθοί της, σαν συνεργάτες της.

ΕΣΥ αγαπητέ Συμπατριώτη θά είσαι ο συνδρομητής, έσύ θά είσαι ο ένισχυτής, έσύ θά γράφεις, έσύ θά δίνης ύλη για την δική σου εφημερίδα, έσύ θά είσαι ο άνταποκριτής, ο συντάκτης, ο άρθρογράφος, ο σχεδιαστής της.

Μακριά από την πολιτική, δίχως ποτέ να πάρη καμιά θέση κόμματος, θά ΠΡΟΒΑΛΗ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟ-

ΠΟΥ ΜΑΣ, ΘΑ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΤΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥΣ.

Πιστεύουμε πως δεν θά ξανάρθουν δύσκολες περιστάσεις που θά την άναγκάσουν σε καινούργια σιωπή, όπως τότε. Θά έκδοθώ, θά δυναμώσω, θά μεγαλώσω.

Με αυτές τις επιδιώξεις και με αυτήν την τοποθέτηση πιστεύουμε πως θά προχωρήσουμε όχι γιατί τό θέλουμε έμεεις τό Διοικ. Συμβούλιο, αλλά όλοι μας και αυτοί που με τέχουν ένεργά στη δράση της αδελφότητας και αυτοί που άπομακρύνουν τον έαυτόν τους προσωρινά κάτω από τυχόν προσωρινές πικρίες.

Έμεεις, καλούμε όλους να δραστηριοποιηθούν για τό μέγαλωμα της αδελφότητάς μας να την ξανακάνουμε ΠΡΩΤΗ, παράδειγμα για όλους, και την εφημερίδα μας, την φωνή μας, όργανο συσπείρωσης, αδελφούσης, αγάπης και όπωσδήποτε θά πάμε ΜΠΡΟΣΤΑ.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΑΣ

Αγαπητοί φίλοι,
Αγαπητέ άναγνώστη.
Τό ξεκίνημα της εφημερίδας έγινε, σιγά - σιγά, γιατί θέλαμε να γίνη δική σου εφημερίδα. Θά γνωρίσεις μία ξεχωριστή πραγματικότητα που όλο και περισσότερο θά μπορείς με άνεση να κάνεις την κριτική σου, γύρω από τις άτέλειες που θά παρουσιάσει ή εφημερίδα σου.

Αναγνώστη, τό μέγεθος της αλήθειας είναι για μας ή μεγάλη άρχή για κάθε επιδίωξη. Δεν υπάρχουν διταγμοί, δεν υπάρχουν φραγμοί, όταν θρυσκόμαστε μπροστά στα όγκώδη προβλήματα που χρόνια τώρα βασανίζουν τον τόπο μας.

Τά καθημερινά προβλήματα του τόπου μας, είναι για την εφημερίδα ή καθημερινή μάχη, μία σύγκρουση, με όλες τις άσχημες πλευρές που όπωσδήποτε θά καταδοκούν σε κάθε προσπάθεια.

Αγαπητέ άναγνώστη, μπορούμε να σε διαβεβαιώσουμε ότι όλα τά εμπόδια είμαστε άποφασισμένοι να τά ξεπεράσουμε γιατί γύρω μας, θά κυριαρχεί πάντα ένας μόνιμος συήγγορος για την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων.

Οι στήλες μας θά είναι πάντα άνοιχτές για όποιοδήποτε σχόλιο, άρχει να είναι καλοπροαίρετο και με διάθεση βελτιώσεως της εφημερίδας μας.

Όλα λοιπόν εξαρτώνται από την τοποθέτηση των προβλημά-

των και άρχή της εφημερίδας είναι να ελέγχουμε τά προβλήματα που για όλους είναι ύπαρ-
κά.

Υπάρχει πάντα ο μηχανισμός, υπάρχουν πάντα τά παρασκήνια, που αλλάζουν την κατεύθυνση των προβλημάτων και πιδό γενικά, την μάρα εκείνων των ανθρώπων που δεν μπόρεσαν να άρνηθούν μία και μόνο πραγματικότητα.

Υπάρχει ή συνείδηση... Υπάρχει ο άνθρωπος.

Ίσως όμως όλα αυτά να είναι και οι σκληρές αντιθέσεις, που αλλάζουν πολλές φορές τον ρυθμό της ζωής.

Υπάρχει μία ολοκληρωτή σειρά προβλημάτων που έμεεις ψυχραμία θά αντιμετωπίσουμε.

Ίσως όμως ώρισμένοι να ένοχληθούν, αυτό δεν έχει καμμία σημασία γιατί ή γραμμή της εφημερίδας είναι ή αλήθεια.

Φίλε άναγνώστη, τό σπουδαιότερο είναι, ότι ή εφημερίδα, έχει μία μεγάλη επιδίωξη, να σε δικαιώσει, όλα στην συνέχεια να μοιάζουν με καινούργια άρχή, με ένα καινούργιο ξύπνημα που περισσότερο από κάθε άλλη φορά έχουμε ανάγκη, ή κουρασμένη άνάσα είναι ο καλύτερος μάρτυρας για όλες τις περαιτέρω σκέψεις, ή άνοχη μας ίσως περνάει την

πίδ δύσκολη δοκιμασία.

Όταν μάλιστα σκέπτομαι ότι ο χειρότερος αντίπαλος είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Οι σωστές επιδιώξεις, παίρνουν πάντα τραγικές διαστάσεις, είναι όμως αναπόφευκτο, γιατί σε καμμία περίπτωση, δεν θά μείνουμε κομπάρσοι, στα προβλήματα του τόπου μας.

Αγαπητέ άναγνώστη, με την πάροδο του χρόνου, θά τά καταφέρουμε όλοι να γίνουμε φίλοι με την εφημερίδα, γιατί θά ξέρεις πως τά προβλήματά σου, δεν θά περνάνε άπαρατήρητα.

ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΔΕ ΣΜΕΥΣΕΙ. Όλα σιγά - σιγά, θά μοιάζουν με τό ψυχρό βλέμμα του παρατηρητή.

Η εφημερίδα θά πρωταγωνιστεί στην ζωή του τόπου και ο ρόλος είναι τά ίδια τά προβλήματα των ανθρώπων.

Είναι άπαράβατες άρχές για την εφημερίδα. Δεν θά μπορούμε ποτέ να κάνουμε καμμία υποχώρηση, ούτε είναι δυνατόν να παίξουμε και για λίγο τό παιχνίδι ο γάτος με τό ποντίκι. Για όλα υπάρχουν κοινωνικές άρχές και είμαστε άποφασισμένοι να τις υποστηρίξουμε, έτσι μόνο θά έχουμε τό δικαίωμα, να ελπίζουμε ότι ή εφημερίδα θά ολοκληρώσει τό δύσκολο έργο

που ανέλαβε.

Όλα αντιμετώπιζονται, ή αλήθεια όμως, είναι ο κόσμος της ζωής, είναι ή ίδια ή μάχη για την επιδίωξη, δεν έχουμε λοιπόν κανένα δικαίωμα να κάνουμε έστω και μία υποχώρηση, είναι ή πρώτη και τελευταία άπάντηση, και αν ακόμα υπάρξουν αντιδράσεις, θά είναι άνώφελο για αυτούς που θά νομίζουν ότι ή λύση βρίσκεται στις έξυπνες έμπνεύσεις.

Για κάθε τέτοια πρωτοβουλία ένα είναι τό αποτέλεσμα, ή άποτυχία.

Οι άρχές της σκέψης, οι άρχές του δικαίωματος σε καμμία περίπτωση δεν θά δεχθούν να παίξουν τό παιχνίδι της τρελλής κυρίας που ξέρει και δεν ξέρει.

Τέτοιοι υπολογισμοί δεν πρόκειται ποτέ να γίνουν, όταν πρόκειται για τά προβλήματα του τόπου μας δεν υπάρχουν φραγμοί για την δικαίωση της αλήθειας.

Μπορεί να υπάρχει κάποια δύναμη που να κατευθύνει όρισμένες κατευθύνσεις, τώρα που είναι άρχή, δίνουμε την μεγάλη υπόσχεση, ότι θά την πλησιάσουμε, για να φέρουμε στην επιφάνεια την πραγματικότητα, οι έκπρεμότητες είναι καιρός να παρουσιάσουν κάποια βελτίωση, εάν πάλι όχι τότε ή σύ-

γκρουση είναι αναπόφευκτη και μάλιστα θά πάρει τρομερές διαστάσεις είναι άπαίτηση χιλιάδων ανθρώπων, είναι άπαίτηση της συνειδήσεως.

Και όπωσδήποτε θά υπάρξει δυσάρεστη εξέλιξη για κείνους που δεν κάνουν καλούς υπολογισμούς, ή μήπως συμβαίνει τό αντίθετο; Για όλα αυτά θά υπάρξει μία ταραγμένη συνέχεια ίκανή να φέρει άναστάτωση, στα σχέδια εκείνα που κοιμούνται μέσα στο σκοτάδι.

Αγαπητέ άναγνώστη, ή εφημερίδα είναι τό ισχυρότερο όπλο και ξέρει να πυροδοτεί την κατάλληλη στιγμή, θά θρυσκομε πάντα τό στόχο γιατί ή δουλειά μας θά γίνεται σωστά, σε καμμία περίπτωση δεν θά έγκαταλείψουμε τον στόχο όποιος και αν είναι αυτός.

Είναι άρχή και όπωσδήποτε θά κυκλοφορήσουν κακόφημα σχόλια, ύπεύθυνα δηλώνουμε ότι δεν θά έχουν καμμία αξία, εάν δεν έρθουν σε σύγκρουση με την εφημερίδα.

Για κάθε επιδίωξη υπάρχουν πάντα κίνητρα, συγχρόνως έρχονται και οι κρίσεις.

Για όλα αυτά υπάρχουν οι στήλες έτοιμες να φιλοξενήσουν επιδιώξεις και κρίσεις, είμαστε έτοιμοι για κάθε διάλογο, όλα αυτά πιστεύουμε ότι θά συμβούν πολύ σύντομα, τά ξεσπάσματα κρύβουν πάντα μακρινές αλή-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

Μιά ακόμη Συμπατριώτισσά μας την σκεπάζει από την 20.4.77 το χρώμα της 'Αττικής γης, την ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ (Πιπίτσα) Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ σύζ. 'Ηλ. Γαλάτη.

'Η Πιπίτσα μεγάλωσε κάτω από τις ήθικες άρχες της οικογενείας της πήρε την καλοσύνη της μακαρίτισσας της Μάνας

της και στάθηκε για πολλά χρόνια μάννα κοντά στα αγαπημένα της αδέλφια.

'Εφυγε από κοντά μας χωρίς ν' αφήσει πίσω της κανένα ψεγάδι, ή καλωσύνη της, ή αγάπη για όλους τους ανθρώπους την έκαναν αγαπητή ανάμεσα σ' όλους τους συμπατριώτες μας.

Με θαθεία θλίψη έμεις οι ξενητεμένοι συμπαραστεκόμεθα στον Πατέρα της, στα αδέλφια της, στον σύζυγό της στο θαρύ πλήγμα. 'Ας είναι ελαφρό το χρώμα που σκεπάζει την αγαπημένη μας Πιπίτσα.

Στις 5 του μήνα πέθανε ή πατριώτισσά σα, Βασιλική Θωμά Καλιακάτσου, ή οποία μεταφέρθηκε καί ένταφιάσθηκε από τά παιδιά της στο Νεκροταφείο Ναζαίων του χωριού μας, άφησε κληρονόμους έφτά παιδιά καί έφτά έγγονια. 'Υπήρξε στη ζωή της πρότυπο μητέρας καί συζύγου γι' αυτό στη ζωή της απόλαυσε την αγάπη καί την εκτίμηση των συγγενών καί φίλων.

Στις 4 του μήνα πέθανε στην 'Αθήνα ό Γεώργιος Εύαγγέλου Κατσαούνης από τη Δροσοπηγή καί ένταφιάσθηκε στο νεκροταφείο Ζωγράφου. Γήν κηδεία του παρακολούθησαν πολλοί συμπατριώτες καί φίλοι. έκφράζει τη λύπη του προς τους συγγενείς καί φίλους του. Τό Δ.Σ. της αδελφότητάς μας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

'Όλους αυτούς που έλαβαν μέρος στο θαύτατο πένθος μας για το θάνατο της αγαπημένης μας Πιπίτσας, εύχαριστούμε θερμότατα. 'Ιδιαίτερα εύχαριστούμε αυτούς που μάς βοήθησαν προσφέροντας έθελοντικά αίμα στην προσπάθειά μας να σώσουμε την αγαπημένη μας κόρη, αδελφή καί σύζυγο. 'Ο πατέρας: Γιάννης 'Αντωνίου. Τά αδέλφια: Κώστας, Νέστορας, 'Ανδρέας, Παύλος, Γιώργος, Χρήστος, Λαμπρινή. 'Ο σύζυγος: 'Ηλίας Γαλάτης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΣ

Τί είναι ή έγκεφαλική διάσειση

ΣΕ ΚΑΘΕ σχεδόν άτύχημα, σέ κάθε τραυματισμό που γίνεται στην περιοχή του κεφαλιού, ένα από τά πρώτα που θα κυττάξει ό γιατρός, ένα από τά πρώτα που θα φροντίσει να εξακριβώσει, είναι αν το θύμα του άτυχήματος έχει ύποστει «έγκεφαλική διάσειση».

Φυσικά, ή έγκεφαλική διάσειση δέν παρουσιάζεται μονάχα στις περιπτώσεις άτυχημάτων. Μπορεί να παρουσιασθεί μετά από μια έπίθεση — που σ' αυτήν κτυπήθηκε το κεφάλι μ' ένα ξύλο, με μια άπλη γροθιά ακόμα κ.λ.π. Φτάνει ή κάκωση που έχει ύποστει το κεφάλι, να έχει μια κάποια ένταση.

'Ας δούμε, όμως, πρώτα, τι συμβαίνει καί προκαλείται ή έγκεφαλική διάσειση. Μέσα στο κρανίο, όπως είναι γνωστό, υπάρχει ένα πολύτιμο κι εύπαθές όργανο, ό έγκέφαλος.

'Ο έγκέφαλος, εκτός από τά άλλα προστατευτικά περιθώματα που έχει, διαθέτει κι ένα ύγρό, το λεγόμενο έγκεφαλονωτιαίο ύγρο. Αυτό το ύγρο, όταν στο κρανίο άσκηθεί κάποια θία — σέ κάποιο άτύχημα ή σέ κάποιο κτύπημα — δέν άκολουθεί παθητικά την κίνηση που έχει προκληθεί από το κτύπημα του όστέινου κρανίου. Κινείται — ή πιο σωστά «κτυπά» — με θία, είτε στο άπέναντι σημείο, από το σημείο που έχει γίνει το κτύπημα καί μάλιστα στο σημείο εκείνο που βρίσκεται άκριβώς αντίθετα, είτε γίνεται μια πρόσκρουση άκριβώς εκεί που έχει καταφερθεί το κτύπημα. Κι αυτό το τελευταίο γίνεται πιο συχνά στις περιπτώσεις κτυπήματος του κεφαλιού με κάποιο όργανο, όπως λ.χ. με ξύλο, ρόπαλο, μπατσούνι κ.λ.π.

'Αμεση κι' έμμεση συνέπεια αυτού του κτυπήματος, είναι ή άπώλεια — συνήθως — των αισθήσεων του θύματος. Μια μορφή, δηλαδή, λιποθυμίας που διαφέρει από τις άλλες, γιατί έχει το χαρακτηριστικό ότι καί άφού θά συνέλθει ό άρρωστος, μετά δηλαδή που θ' άνα-

κτήσει τις αισθήσεις του, παρουσιάζει μια σχετική άμνησία. 'Ετσι, πολλές φορές, δέν μπορεί να θυμηθεί γεγονότα που προηγήθηκαν από το κτύπημα πριν από μια, δυό ή καί πιο πολλές ή καί πιο λίγες ώρες.

Κι' όσο, συνήθως, πιο θαριά είναι ή έγκεφαλική διάσειση, τόσο πιο πολύ άργεί το θύμα να ξαναθρεί τις αισθήσεις καί τη μνήμη του.

'Εδώ, όμως, θά πρέπει να κάνουμε μια διευκρίνιση για να τονίσουμε, ότι ή θαρύτητα της έγκεφαλικής διασείσεως, δέν είναι πάντα άνάλογη με τη σφοδρότητα του κτυπήματος. Δέν σημαίνει, δηλαδή, ότι όσο πιο πολύ κτυπήσει ένα άτομο, τόσο πιο θαριά θά είναι καί ή έγκεφαλική διάσειση που θά ύποστει. Πιο πολύ, ή σοβαρότητα της έγκεφαλικής διασείσεως εξαρτάται από την περιοχή του κεφαλιού που έχει κτυπηθεί, παρά απ' το ίδιο το κτύπημα. 'Ενα κτύπημα στη θάση λ.χ. του κρανίου — ακόμα καί σχετικά έλαφρό — ή στους κροτάφους, είναι πιο επικίνδυνο καί με πιο θαριές συνέπειες, παρά ένα κτύπημα στο θόλο της κεφαλής.

'Εκτός από την άπώλεια των αισθήσεων καί τη σχετική άμνησία — μετά από ό άρρωστος θά ξαναθρεί τις αισθήσεις του — υπάρχουν καί μερικά άλλα συμπτώματα, αρκετά χαρακτηριστικά. Κι ένα από τά πιο χαρακτηριστικά είναι ή θραδυσφυγμία.

'Ο σφυγμός του άρρώστου είναι πολύ άργός. 'Ετσι, σέ θαριές, ειδικά, έγκεφαλικές διασείσεις, οι σφυγμοί από έβδομηντα πού είναι κατά μέσον όρον, μειώνονται στους πενήντα καί στους σαράντα καί μερικές φορές γίνονται ακόμα λιγώτεροι.

'Ενα άλλο, χαρακτηριστικό κι αυτό σύμπτωμα, που παρουσιάζεται στις θαριές έγκεφαλικές διασείσεις, είναι οι «διεγέρσεις». 'Ο άρρωστος όπως είναι ξαπλωμένος, ξαφνικά άνασηκώνεται κι άρχίζει να κάνει θιαίες κινήσεις, προσπαθεί να σηκωθεί, τινάζει τά χέρια καί τά πόδια του, φωνάζει κλπ.

Φυσικά, υπάρχει πάντα πονοκέφαλος καί μάλιστα έντονος καί είναι πιθανόν να άπάρξουν έμετοι, διπλωπία (ό άρρωστος βλέπει τά διάφορα πρόσωπα κι αντικείμενα διπλά) καί άναρίθμητα άλλα συμπτώματα, που όμως δέν μπορεί να θεωρηθούν σαν χαρακτηριστικά της έγκεφαλικής διασείσεως. 'Ετσι μπορεί να παγώνουν τά χέρια καί τά πόδια του, μπορεί να υπάρχει παραλήρημα καί πολλά άλλα.

'Η έγκεφαλική διάσειση χρειάζεται άμεση ίατρική περίθαλψη. 'Ωστόσο, μέχρι να φτάσει ό γιατρός, υπάρχουν πολλά που μπορούμε κι έμεις να κάνουμε, σαν προληπτικά, κυρίως, άλλα καί σαν άνακουφιστικά μέτρα.

Καί, το πρώτο είναι να επιβάλουμε στον άρρωστο άπόλυτη άκίνησία. Τόν ξαπλώνουμε στο κρεβάτι, καί μάλιστα χωρίς μαξιλάρι. Θά πρέπει, δηλαδή, το κεφάλι του άρρώστου να μην βρίσκεται πιο ψηλά από το

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Πάσχα 1977

Καλωσώρισατε! 'Αντε να ζωντανέψη λίγο το χωριό μας.

Αυτές ήταν οι λέξεις που θγαίνουν με πίκρα καί χαρά μαζί από τά χείλη των πατριωτών μας. Φέτος πολλά ήταν τ' αυτιά που άκουσαν τις λέξεις αυτές καί όπωσδήποτε κάτι έννοισαν, κάτι σκέφτηκαν στο άκουσμά τους. Οι μέρες αυτές καί ιδιαίτερα για τά έρημωμένα χωριά μας, στον πίνακα των όποιων από τά πρώτα θρίσκεται καί το χωριό μας έχουν ξεχωριστή σημασία, οι γονείς περιμένουν τά ξενητεμένα παιδιά καί όλοι κάποιο δικό τους να τους δούν, να κουβεντιάσουν καί να φάνε μαζί το πασχαλινό άρνι.

Καί φέτος στά συναισθήματα αυτά υπάκουσαν πολλοί πατριώτες, χαρακτηριστικό είναι ότι το λεωφορείο της γραμμής έκανε σχεδόν κάθε μέρα τέσσερα δρομολόγια, όπως επίσης έφτασε στο χωριό μας καί μεγάλος αριθμός Ι.Χ. Οι άκολουθίες της μεγάλης οδομάδας έγιναν στην εκκλησία της Φτέρης, πολλοί πατριώτες έφτασαν ως εκεί, έσφισαν τά χέρια τους καί ευχήθηκαν «καλή 'Ανάσταση».

'Η έπιστροφή στα σπίτια των χωριανών γινόταν κανονικά... φέτος, γιατί όλοι μας φωτιζόμαστε κάτω από τη σκιά των στηλών της ΔΕΗ, μιας καί τά φωτά δέν άναψαν ακόμα!!!

Είναι κι' αυτό ένα δείγμα της καρτερικότητας των κατοίκων του χωριού μας. Τά καφενεία θρήκαν κι' αυτά ένα ρυθμό ζωής. 'Η άκολουθία της 'Ανάστασης έγινε στο Βαθύκαμπο, όπου παραβρέθηκαν όλοι οι χωριανοί για να άκούσουν το Χριστό 'Ανέστη καί να ευχηθούν χρόνια πολλά καί καλά. Μετά το Χριστός 'Ανέστη ό κόσμος άραιώσε αρκετά επιστρέφοντας στα σπίτια του, για να σηκωθούν το πρωί να φάνε τά μαγειρίτσα τους καί να γυρίσουν τη σούβλα. 'Ο καιρός έκανε καί αυτός τά καπρίτσια του ψιχαλίζοντας πότε - πότε. Παρ' όλ' αυτά σ' όλα τά σπίτια άντιλάλθαν τά μαγνητόφωνα καί τά ραδιόφωνα, ένώνοντας τους ήχους τους με το γλυκό κλάμα του άηδονιού καί με το σφύριγμα του κότσιφα. Το Κρουνέρι φιλοξένησε τους πατριώτες την Τρίτη του Πάσχα. Με λίγα λόγια όσοι αυτές τις μέρες έφυγαν από το θραχνά της 'Αθήνας καί των άλλων πόλεων καί επισκέφθηκαν το χωριό μας, πέρασαν ένα ακόμα άξέχαστο Πάσχα καί έζησαν την άνοιξη σ' όλο της το μεγαλείο. 'Εκείνο που έμεινε μέσα μας καί όλοι φύγαμε

σώμα του. Να είναι καί τά δυό στο ίδιο επίπεδο.

Καλό επίσης κάνει ή τοποθέτηση μιας παγοκύστης στο κεφάλι του άρρώστου, που θά πρέπει, αν είναι δυνατόν, να μην του δίνει θάρρος. 'Ετσι, προσπαθούμε να την κρεμάσουμε, ώστε μόλις που ν' άκουμπά στο κεφάλι του. Κι' αν αυτό είναι κάπως δύσκολο, φροντίσουμε να υπάρχει άναμεσα στην παγοκύστη καί το μέτωπο, κάποιο ύφασμα. Τίποτε, όμως, άλλο.

μ' ένα παράπονο, είναι το έρημωμα του χωριού μας. Το ένδιαφέρον των άρμοδίων, έστω καί σ' αυτή την κατάσταση έφτασε στο σημείο να μείνη το σχολείο του Βαθύκαμπου για ένα μήνα κλειστό από έλλειψη προσωπικού.

'Η άκρίβεια ήταν ένα θέμα που δέν έλειψε από τη συζήτηση καμιάς παρέας, θάλεγε κανείς ότι όλοι τους είναι άρρωστοι από καρδιά, από νεύρα, από στομάχι, άφού όλοι τους λένε πως θά κόψουν το καφέ. 'Αλλά νάχουν την υγεία τους, ό μισθός των 800 δραχμών δέν φτάνει να πληρώσουν το καφέ 410 το κιλό καί 140 το κρέας. 20ός αιώνας καί ρίζες καπμά. 'Απεγνωσμένες προσπάθειες για να διατηρήσουν ζωή στα χωριά χαρακτηρίσαν πολλοί την ηλεκτροδότηση του χωριού μας. Τόν 'Οκτώβρη του 76 άρχισαν τά έργα κι' ακόμα δέν είδαμε φώς. Με άπόγνωση άκούγεται από το στόμα των πατριωτών μας «δέν μπορεί να μάς πνίξη το φράγμα να ζήσουμε καί μες σαν άνθρωποι».

Στη Φτέρη, ήδη έχουν μετρήσει για την ηλεκτροδότηση. Τά προβλήματα αυτά τά ζουν καθημερινά όλοι οι πατριώτες καί τά λένε με παράπονο στους επισκέπτες του χωριού μας. Οι μέρες όμως αυτές περνάν γρήγορα καί με σκυμμένα τά κεφάλια κυττάμε το δρόμο, ένα ακόμα άλλοτο πρόβλημα, τόσο αυτοί που μένουν εκεί, όσο καί μες, λέγοντας, κάλλιο νάχρυσαν παρά νάφευγες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΚΔΡΟΜΕΣ:

Φίλοι καί συμπατριώτες,

Τό Δ.Σ. της αδελφότητάς μας άποφάσισε την πρώτη εκδήλωση που είναι μια έκδρομη για τις 5.6.77 στην 'Ιτέα. 'Εκεί θά κάνουν μπάνιο καί στη συνέχεια θά γυρίσουμε για αγαητό στην τοποθεσία Ζεμενό, όπου υπάρχουν πολλές ταβέρνες χωριάτικες, θρύσες με κρύα νερά καί αρκετό πράσινο.

Στην εκδήλωση αυτή το Δ.Σ. άποδίδει μεγάλη σημασία γι' αυτό καί σέ καλεί, αγαπητή συμπατριώτη, να βοηθήσης όχι μόνο με τη δική σου συμμετοχή, αλλά να φέρης μαζί σου φίλους καί συγγενείς.

Στην έκδρομη θά κληρωθούν δώρα άξίας 6.000 δρχ. περίπου, δηλ. ένα κασετόφωνο καί ένα μίξερ.

Μην παραλείψης να δηλώσης καί να κρατήσης έγκαιρα τις θέσεις σου, ώστε να διευκολύνης το Δ.Σ. για το προγραμματισμό καί το κλείσιμο των άυτοκινήτων.

Για να κλείσετε θέσεις τηλεφωνείτε στα τηλέφωνα 3621. 877 'Ελένη Σφήκα, 3613.924 Χρήστος 'Αντωνίου καί 2795. 901 'Αγγ. Ρακόπουλος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Παιδιά ήλικίας κάτω των 10 χρονών δέν θά πληρώσουν εισιτήριο.

ΤΟ Δ. Σ.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Όργανο του Δ.Σ. της 'Αδελφότητας ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ Γραφεία Συλλόγου Κλεισθένους 15 - ΑΘΗΝΑ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο — Σύνταξης: ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Τσιτίτσα 20 - 'Εξάρχεια Τηλέφ. 36.13.924 - ΑΘΗΝΑ Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΦΙΑΣ Βατσαξή 9 - Τηλ. 5222.297

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ — ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Συνδρομές:

'Εσωτερικού δρχ. 110 'Εξωτερικού δολλ. 10 'Επιχειρήσεις - 'Οργανισμοί - Συνεταιρισμοί δρχ. 200

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Τριμελής επιτροπή της αδελφότητας αποτελούμενη από τον πρόεδρο του Δ.Σ., τον επίτιμο πρόεδρο κ. Καλιακάτσον και τον Ν. Καλιακάτσον, επεσκέφθη τον κ. Ρίζο, βουλευτή της ΕΔΗΚ του Νομού μας και του επέδωσαν υπόμνημα σχετικό με το δρόμο — Κέδρος — Βαθύκαμπος, εξέθεσαν δε σ' αυτόν με κάθε λεπτομέρεια το θέμα.

Το πρόβλημα αυτό ο κ. Ρίζος το έφερε εις την Βουλήν. Το κείμενο της επερώτησης έχει ως εξής:

Πρός
τον κ. Πρόεδρο της Βουλής
των Ελλήνων

ΕΡΩΤΗΣΗ

Για τον κ. Υπουργό Δημοσίων Έργων

Διά μέσου του οικισμού Κεντρικού (πρώην Ναζαίοι) της Κοινότητας Κεντρικού Άρτας, διέρχεται η υπ' αριθ. 20 επαρχιακή οδός συνδυαστική των υπ' αριθ. 16 και 18 επαρχιακών οδών του Νομού Άρτας. Αφετηρία της υπ' αριθ. 20 επαρχιακής οδού είναι η θέση «Βαθύκαμπος» Άρτας και το μήκος της είναι 6 περίπου χιλιόμετρα, είναι δε ζωτικής σημασίας οδός για ολόκληρη την περιοχή των Τζουμέρκων, αφού με την οδό αυτή μπορεί να εξυπηρετηθούν 30 περίπου χωριά και συνοικισμοί όπως π.χ. Καλλονή, Κυψέλη, Ράμια, Μικροσπηλιά, Καταρράκτης, Άγναντα κλπ. Ο επαρχιακός αυτός δρόμος είναι αδιάβατος ιδιαίτερα κατά την χειμερινή περίοδο, από έλλειψη τεχνικών έργων και σκυροστρώσεως. Αποτέλεσμα της μη θατότητας του δρόμου αυτού είναι και η μη δυνατότητα εκμεταλλεύσεως 2.000 στρεμμάτων εξαιρετικής ποτιστικής γης στην περιοχή «Βαθύκαμπος».

Μετά από διαμαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής και του δραστήριου εξωραϊστικού συλλόγου Ναζιωτών Κεντρικού Άρτας «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ» διατέθηκαν από την Νομαρχία Άρτας το έτος 1975 περί τις 500.000 δρχ. για χαλικόστρωση. Δυστυχώς όμως το χαλίκι, που διατέθηκε προερχόταν από το ποτάμι Άραχθος και όχι από παρακείμενο Λατομείο της Κοινότητας Γραικικού κι έτσι με την διάβαση των αυτοκινήτων το χαλίκι, που ρίχτηκε διασκορπίστηκε σύντομα και η κατάσταση παρέμεινε όπως και πρώτα. Ας σημειωθεί, ότι λόγω της μη θατότητας του δρόμου αυτού, το ΚΤΕΛ αδυνατεί να εξυπηρετήσει την περιοχή. Έτσι, για να γίνει βατός ο δρόμος αυτός, χρειάζονται τεχνικά έργα, διαπλάτωση σε ωρισμένα σημεία και σκυροστρώση.

Κατόπιν αυτών ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κ. Υπουργός Δημοσίων Έργων, εν όψει και της αθλιότητας του δρόμου δικτύου του Νομού Άρτας, εάν προτίθεται να διαθέσει τις αναγκαίες πιστώσεις για την κατασκευή της υπ' αριθ. 20 ως άνω επαρχιακής οδού Άρτας.

Αθήνα 17.4.1977

Ο Έρωτων Βουλευτής
ΔΗΜ. Χ. ΡΙΖΟΣ — ΕΔΗΚ

ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΗΛΙΟΣ: Σύμμαχος χωρίς απαιτήσεις

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΩ ΘΕΣΕΩΣ

Στο ενεργειακό πρόβλημα, η Ελλάδα έχει έναν ανεκτίμητο σύμμαχο, που θα την βοηθήσει να καλύψει ως ένα σημείο βασικές ανάγκες της. Χωρίς μόλυνση του περιβάλλοντος, χωρίς μεγάλους λογαριασμούς στις πηγές του πετρελαίου και χωρίς μικρούς λογαριασμούς στον ταλαιπωρημένο καταναλωτή. Ο σύμμαχος αυτός λέγεται ή λ ι ο ς.

Έχει άρξισι να γίνεται λόγος για την αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας σ' όλο τον κόσμο. Ακούγονται γνώμες, διατυπώνονται απόψεις, γίνονται σχέδια, αλλά όλες αυτές οι πρωτοβουλίες θρίσκονται ακόμη στα σπάργανά τους, εκδηλώνονται σποραδικά, χωρίς μέθοδο. Πρόχειρι όμως να προχωρήσουμε το ταχύτερο, με σύστημα και μεθοδικότητα, γιατί η Ελλάδα βρίσκεται σε πλεο-

νεκτική γεωγραφική θέση, που της εξασφαλίζει μεγάλη ηλιοφάνεια. Και γιατί ακόμη, το ενεργειακό μέλλον για τον κόσμο παρουσιάζεται αδιαμόρφωτο.

Η ειδησεογραφία, οι ανακοινώσεις, τα πορίσματα από έρευνες και πρακτικές εφαρμογές πληθαίνουν κάθε μέρα στον ελληνικό και ξένο τύπο και επιστημονικά περιοδικά, έφησμοι, εμπειρογνώμονες, τεχνικοί, αρχιτέκτονες, μελετητές έχουν κάνει έρευνες και ασχολούνται με το θέμα που μπαίνει πλέον στη σφαίρα του κατορθωτού και που αναγνωρίζεται η ανάγκη ώστε να ολοκληρωθούν όσο γίνεται πιο γοργά οι προετοιμασίες για την πραγματοποίησή του.

Γίνεται λόγος για το ηλιακό χωριό στην Ελλάδα, που θα έχει τον ήλιο και την αξιοποίη-

ση των ακτίνων του σαν βασική ενέργεια, και ακόμη, για να αναφερθούμε σε ένα συγκεκριμένο περιστατικό, στη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι, όπου σπουδάζουν και δικοί μας έπιστήμονες, το ηλιακό σπύτι και μάλιστα στο ελληνικό πλαίσιο, και η αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας, έχουν, τεθεί σαν ένα από τα κύρια θέματα έρευνας.

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΛΥΣΗ

Όχι πως η ηλιακή ενέργεια είναι για την αβυσσινή γενιά. Η μεγάλη ενεργειακή ανάγκη την καθιστά απαραίτητη από τώρα, από σήμερα. Και γιατί ακόμη η τεχνολογία προχωρεί γρήγορα έτσι ώστε μόλις υπάρξουν αντικειμενικές, πρακτικές δυνατότητες, να έχει γίνει όλη η απαραίτητη αρχιτεκτονική, τεχνική, μηχανική προετοιμασία για να ανακουφίσει ο ήλιος με τη θερμότητά του, το ύψηλο κόστος των ενεργειακών αναγκών.

Πραγματικά, η εξέλιξη έρχεται πολύ πιο γρήγορα από όσο μπορούμε να υποθέσουμε: Ο δόκτωρ Ντένις Χαίτζ έρευνήτης του Διεθνούς Ινστιτούτου Παρακολούθησεως στις Ηνωμένες Πολιτείες, που μελετά τα προβλήματα πηγών σε παγκόσμια κλίμακα, έκαμε μία σημαντική ανακοίνωση: Είπε ότι ο ήλιος θα μπορέσει να καλύψει το 40% των ενεργειακών αναγκών του κόσμου σε 25 χρόνια και ότι σε πενήντα χρόνια θα είναι δυνατό να καλυφθούν τα 50%. Ειδικές μελέτες έδειξαν ότι είναι δυνατό όλες οι τεχνολογικές διαδικασίες για την αξιοποίηση των ηλιακών ακτίνων και της θερμότητας του ήλιου να αποδώσουν χρησιμη ενέργεια, που αποδείχεται εξαιρετικά ωφέλιμη στην πράξη.

ΕΤΟΣ ΤΟ 1990

Οι εμπειρογνώμονες για τα προβλήματα ενέργειας υπολογίζουν ότι έως το 1990 η παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου θα έχει φθάσει στη μεγαλύτερη απόδοσή της για να εξαντληθεί κατόπιν θαμνισία. Οι βιομηχανικές χώρες, αν δεν θέλουν να αντιμετωπίσουν κρίση ή οικονομικό θάνατο, θα πρέπει από τώρα να αρχίσουν την αξιοποίηση άλλων πηγών ενέργειας.

Αν λάβουμε υπ' όψιν ότι η πυρηνική ενέργεια έχει κιόλας δημιουργήσει προβλήματα και αντιδράσεις, σε όλες τις βιομηχανικές χώρες, όπου έχουν ήδη γίνει πυρηνικά εργοστάσια — διότι προκαλείται αγανάκτηση και φόβος στους κατοίκους — τότε πρέπει να φθάσουμε το ταχύτερο στην πλήρη αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας, που θα μειώσει ή και θα εξαλείψει τα δόξυατα προβλήματα μόλυνσεως του περιβάλλοντος που αντιμετωπίζει σήμερα ο βιομηχανικός κόσμος.

Το πιο σπουδαίο όμως είναι ότι αυτή η νέα πηγή ενέργειας θα διαρκέσει επ' άπειρο, όσο θα υπάρχει ήλιος στο στερέω-

ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΘΟΥΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Πολύς κόσμος θρέθηκε και στην φετινή συνέλευση, όπου επεκράτησε πνεύμα συμπατριωτικού ενθουσιασμού και αδελφότητας.

Η συνέλευση παρά τα εμπόδια που μπήκαν μπροστά της, παρ' όλο που οι αγαπητοί συνεργάτες επί τόσα χρόνια ροδαιγώτες αποφάσισαν να κάνουν δική τους αδελφότητα σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

Όλοι οι όμιλητές τόνισαν την ανάγκη της συσπείρωσης, όλων μας γύρω από το νέο Δ. Συμβούλιο για να βοηθηθεί έτσι να προβάλλει τα προβλήματα του τόπου και να επιτύχει τους στόχους του.

Όλοι τόνισαν την ανάγκη να σταθεί η αδελφότητα μακριά από πολιτικές και ιδεολογικές απόψεις των μελών της και πολύ περισσότερο, των μελών του Διοικ. Συμβουλίου.

Το Διοικ. Συμβούλιο έχοντας την εμπιστοσύνη της Συνέλευσης θα προχωρήσει μπροστά. Σ' αυτό μετέχουν άνθρωποι διαφόρων πολιτικών και ιδεολογικών αντιλήψεων. Όλοι αυτοί, ανεξάρτητα από το τί πιστεύουν, ένα πράγμα υποσχονται: πως την ιδεολογία τους θα την αφήσουν μακριά από την αδελφότητα, και καλούν όλους τους για τον Α ή Β λόγο έθεσαν τον εαυτόν τους έξω από την οικονομία της αδελφότητας να έρθουν κοντά μας, να συμπαρασταθούν σε μας και να είναι θέβαιοι, πως εμείς σαν Διοικ. Συμβούλιο, θα δικαιοσύνη και αυτούς και τη Συνέλευση.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Ήλιος Δημ. Καλιακάτσος έγγονος του Βασιλείου Χριστάκου, νοσηλεύεται στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου του έγινε πετυχημένη έγχειρση καρδιάς, από διαπρεπή καρδιοχειρουργό.

Το Δ.Σ. της αδελφότητάς μας του εύχεται γρήγορη αποκατάσταση της υγείας του.

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ

Ο Γιάννης Ανδριανόπουλος γιός του Νικολάου και της Σταυρούλας το γένος Σταματοπούλου, που γεννήθηκε στη Μεσσήνη Μεσσηνίας και κατοικεί στην Αθήνα και η Γεωργία Αντωνίου του Δημητρίου και της Ανδριάνας το γένος Φακίτσα που γεννήθηκε στα Λαγυάδια Άρτας και κατοικεί στην Αθήνα πρόκειται να έρθουν σε γάμο που θα γίνει στην Αθήνα.

Το Δ.Σ. τους εύχεται «καλά στέφανα».

Από όλες τις πηγές ενέργειας, η ηλιακή θα είναι η πιο φθηνή, παρά το γεγονός ότι ο όπλισμός που θα χρησιμοποιηθεί θα είναι δαπανηρός, αλλά είναι θέβαιο ότι η νέα ηλιακή τεχνολογία θα συντελέσει ώστε να περιορισθεί ή τιμή των ειδικών συσκευών και εγκαταστάσεων που θα απαιτηθούν.

ΚΑΤΗΓΟΡΩ

Κατηγορώ και θεωρώ υπεύθυνους του θανάτου της αδελφής μου Σπυριδούλας Ι. Αντωνίου, σύζυγο Ηλία Γαλάτη, τους παθολόγους γιατρούς ΒΑΣΙΛΟΥΝΗ ΚΙΜΩΝΑ και ΚΟΡΦΙΑΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ, Δ) ντή και Έπιμελητή αντίστοιχα της Β' Παθολογικής Κλινικής του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Πειραιώς. Διότι:

1) Ωδήγησαν την αδελφή μου στις 13.4.77 στο χειρουργείο για έγχειρση σπλήνας, τη στιγμή που δεν είχαν θγάλει συμπέρασμα αν είχε προσβληθεί ή όχι.

2) Μας διαβεβαίωσαν για το ακίνδυνο της περίπτωσης.

3) Ο Διευθυντής Βασιλούνης πίεζε τον Έπιμελητή Κορφιήτη να θγει ό σπλήνας για να... ήσυχάζει ή γυναίκα.

4) Ο Έπιμελητής Κορφιήτης απήντησε «μην εϊστε μωρά παιδιά», όταν ρωτήθηκε αν είναι σκόπιμο να μεταφερθεί στο έξωτερικό για έγχειρση.

5) Ο Έπιμελητής Κορφιήτης είχε αποφασίσει την ίδια έγχειρση 11 χρόνια πριν, δηλ. το 1966 αλλά τότε δεν συμφώνησε μαζί του ό τότε Διευθυντής της Β' Παθολογικής κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ.

6) Η έγχειρση έγινε χωρίς να υπογράψει κανείς και χωρίς να γίνει ιατρικό συμβούλιο.

ΚΑΤΑΓΕΛΩ

α) Τη συμπεριφορά του Διευθυντού της Γ' Χειρουργικής Κλινικής του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Πειραιώς, ΜΠΕΡΣΗ. Διότι:

Ένώ η αδελφή μου ψυχωρραγούσε και ρωτήθηκε ό Διευθυντής ΜΠΕΡΣΗΣ, για τυχόν παραλείψεις, απάντησε: «Αν δεν είχα εμπιστοσύνη στο Νοσοκομείο ως μην την έφερνες και στο κάτω - κάτω ή έγχειρση επέτυχε». (Σημειώνου με εμείς, ό ασθενής απέθανε).

β) Τη συμπεριφορά του Έπιμελητού της Γ' Χειρουργικής Κλινικής του Γενικού Κρα-

τικού Νοσοκομείου Πειραιώς, ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ. Διότι, λίγες στιγμές πριν το τέλος της αδελφής μου και ενώ την... εξέταζε όταν ρωτήθηκε για την αποτυχημένη προσπάθεια, ό Έπιμελητής ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ αντί άλλης απάντησης ή δικαιολογίας είπε: «Στο κάτω - κάτω δεν σε παρακάλεσε κανένας να της κάνεις έγχειρση».

ΕΡΩΤΩ

Τον Έπιμελητή ΚΟΡΦΙΑΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ: τί όμάδα, τί όποομάδα κλπ. αίμα αναζητούσε να θρει και δεν έβρισκε;

Και, γιατί όταν θρήκε το αίμα που ήθελε στον αδελφό της Σπυριδούλας ΠΑΥΛΟ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, δεν το πήρε άμέσως παρά του είπε να ρθει την άλλη μέρα;

Είναι εύκολο να το καταλάβει κανείς. Είναι σαν και αυτόν που αναζητούσε ίχνη λέοντος αλλά όταν του έπείδειξαν τον ίδιο το λέοντα αυτός κιτρίνισε και είπε: Μά έγώ ίχνη γυρεύω...

Τό ίδιο έκανε και ό Έπιμελητής διότι αν έβαζε το αίμα θά ζούσε περισσότερο ή Σπυριδούλα και θά έβλεπε και ό πλέον άνίδεος το τραγικό λάθος — μόλυνση εξ αίτίας της έγχειρσης απ' όπου προήλθε και ό θάνατος.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΕΝΤΟΝΑ: Πρός κάθε όπεύθυνο της τραγικής αυτής κατάστασης:

Όχι άλλα έγκλήματα στα χειρουργεία.

Όχι άλλα δράματα εξ αίτίας των γιατρών.

Όχι άλλοι Καραμπερίδες.

Οί κοινωνικοί λειτουργοί στα Νοσοκομεία να θλέπουν και να έλέγχουν τη θλιθερή κατάσταση.

Πρέπει να ζήσουν όλοι.

Πρέπει να ζήσουμε και εμείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ

Κώστας Κρυστάλλης

Ο ποιητής Κώστας Κρυστάλλης γεννήθηκε το 1868 στο Συρράκο της Ηπείρου. Το Συρράκο βρίσκεται 1.800 μέτρα ψηλά στην Πίνδο, είναι απέναντι από τους Καλαρρύτες. Ολόκληρη η περιοχή αυτή, προσέφερε πολλά στον αγώνα του 1821. Τις ιστορικές αυτές παραδόσεις τις ζωντάνευσε ο ποιητής στο έργο του.

Η οικογένεια του Κρυστάλλη ήταν Βλάχικης καταγωγής, ο παππούς του υπήρξε πρόκριτος του Συρράκου, τον προπάπο του Δήμο τον κρέμασαν οι Τούρκοι, γιατί πήρε μέρος στη τοπική εξέγερση του Ιούνη του 1821.

Ο πατέρας του Δημήτρης Κρυστάλλης, ήταν έμπορος στο χωριό του και αργότερα μέσα στα Γιάννενα.

Η μητέρα του τον άφησε ορφανό όταν αυτός ήταν μόλις 12 χρόνων. Ο Κρυστάλλης πονάει πολύ για το χαμό της μητέρας του, είχε τελειώσει τότε την Δ' τάξη του Δημοτικού, στα Γιάννενα όπου δρισκόταν η οικογένειά του. Εγγράφηκε στην Α' τάξη του Ελληνικού Σχολείου. Αργότερα, φοιτά στην Ζωσιμαία Σχολή. Τα πρώτα ποιήματά του τα γράφει σ' αυτή την ηλικία των 12 χρόνων, όμως την ηλικία αυτή τη σηματοδοτεί η αρρώστια του. Υποφέρει από πυρετούς, είναι αδύνατος και έχει όψη χλωμιά, οι πυρετοί τον ανάγκασαν να διακόψει για 3 χρόνια από το 1885 έως το 1888 το σχολείο, όμως αυτό δεν τον εμποδίζει να διαβάσει. Αγοράζει βιβλία, πηγαίνει στα διάφορα χωριά της περιοχής και μαζεύει στοιχεία Δημοτικών τραγουδιών, κρατάει σημειώσεις που αυτές θα τον βοηθήσουν αργότερα, στα έργα του, στα ποιήματά του και στα πεζογραφήματά του.

Στα Γιάννενα νοιώθει σαν ξένος, ζει έτσι αποκομμένος και δεν αποκτά φίλους, αυτή την μοναξιά την περιγράφει στο πρώτο ποίημά του «ΑΙ ΩΔΥΝΑΙ ΜΟΙ».

Ο Κρυστάλλης ζει μέσα στη μοναξιά του αυτή, γεμάτος παράπονο και για όλη την υπόλοιπη ζωή του θα είναι ένα μεγάλο πραγματικά παιδί. Σ' αυτή την εποχή της πίκρας και της μοναξιάς, γράφει το επικό του ποίημα «ΑΙ ΣΚΙΑΙ ΤΟΥ ΑΔΟΥ» στη Δημοτική γλώσσα, παρ' όλο που ως τότε χρησιμοποίησε όχι την καθαρεύουσα, αλλά την υπερκαθαρεύουσα. Το ποίημά του αυτό, τυπώθηκε στην Αθήνα στα 1887, έτσι όχι μόνον πήρε τη φήμη του Εθνικού ποιητή, αλλά ακριβώς αυτό του το ποίημα, τον έκανε γνωστό σ' ολόκληρη την Ήπειρο. Η Ήπειρος τότε ήταν Τουρκοκρατούμενη και οργίαζε η Ρουμάνικη προπαγάνδα που είχε σ' σκοπό να προσαρτήσει τα χωριά της Πίνδου στη Ρουμανία, γι' αυτό εξαπέστειλαν σχολεία, για μάθηση της Ρουμάνικης γλώσσας.

Ο Κρυστάλλης, γνήσιος πατριώτης, λάτρης της πατρίδας του, άντεδρασε φανατικά μαζί με άλλους και ματαιώσε μαζί την προπαγάνδα στην περιοχή

του Συρράκου. Τον κατήγγειλαν στους Τούρκους, σαν επαναστάτη και αυτό τον ανάγκασε να φύγει κρυφά το Δεκέμβριο του 1888 για να μην τον συλλάβουν και τις πρώτες μέρες του 1889 φτάνει στην Αθήνα. Οι Τούρκοι, τον ζήτησαν και δεν τον βρήκαν, έρευνήσαν το σπίτι του και πήραν όλα τα υπάρχοντα, — τα βιβλία του — γιατί αυτά ήταν τα υπάρχοντά του — τον δίκασαν έρημην στο Στρατοδικείο, σ' 20 χρόνια εξορία. Όταν έφτασε στην Αθήνα, δεν είχε ακόμα τελειώσει την δεύτερη τάξη του Γυμνασίου. Από δω και πέρα δεν θα μπορούσε να τελειώσει το σχολείο, γιατί αναγκάζεται να βρει δουλειά και να συνεχίσει τις μελέτες του, ζήτησε τη βοήθεια από την τότε Κυβέρνηση, όμως βρήκε τις πόρτες κλειστές. Τότε ασχολήθηκε με την ποίησή του, φιλοδοξώντας να κατακτήσει μια σοβαρή θέση, στα Νεοελληνικά γράμματα.

Ετοιμάζει την ποιητική του συλλογή «ΧΕ ΛΙΔΩΝΕΣ». Αυτό είναι το πρώτο ποιητικό έργο που παρουσίασε στην Αθήνα. Με αυτό το έργο, εκίνησε την προσοχή των διαφόρων λογίων, που άρχισαν να ενδιαφέρονται για τον ποιητή. Ο Κρυστάλλης εργάζεται, γράφει έντατικά, αλλά δεν μπορεί να εκδώσει τα κείμενά του. Οι συνθήκες της ζωής του, είναι αφάνταστα δυσμενείς και τα πλήγματα της μοίρας αδυσώπητα γι' αυτόν. Οποιοσδήποτε άλλος σ' αυτή τη θέση, θα είχε καταλήξει σ' απομόνωση το λιγότερο, ή στην αυτοκτονία. Ο Κρυστάλλης όμως, τα αντιμετωπίζει καρτερικά, και παραμένει αξιοπεπής. Πολλοί του προσφέρουν χρηματική βοήθεια, όμως αυτός ποτέ δεν την δέχεται. Το μόνο που ζητούσε, ήταν να του δώσουν κάποια δουλειά. Συνάντησε όμως αδιαφορία, όπως αργότερα, μάς τα διηγείται ο ίδιος.

Η ζωή γι' αυτόν είναι πολύ σκληρή. Πιάνει δουλειά και εργάζεται σαν τυπογράφος, στο τυπογραφείο του Παπαγεωργίου. Προτίμησε να δουλεύει τίμια, παρά ν' αψέση και να αναγκαστεί να ζητήσει βοήθεια, από οποιονδήποτε πλούσιο Αθηναίο. Εργάζεται εκεί δυο χρόνια περίπου, ως το 1891. Στο τυπογραφείο ο Κρυστάλλης, δούλεψε 10 και 12 ώρες το 24 ωρο, για να εξασφαλίσει ένα μικρό μεροκάματο της εποχής. Παρ' όλη όμως την κουραστική δουλειά του, δεν σταμάτησε ούτε μια στιγμή να μελετάει και να γράφει. Την άνοιξη του 1890 υποβάλλει το έργο του «ΑΓΡΟΤΙΚΗ» και παίρνει τον πρώτο έπαινο στο Φιλαδέλφειο ποιητικό διαγωνισμό, ως σημειωθεί ότι είχε τότε αντιπάλους τον Κ. Παλαμά και τον Ι. Πολέμη. Αυτοί βραβεύτηκαν. Είναι όμως και ο Κρυστάλλης κερδισμένος, γιατί τη νίκη του αυτή την κερδίζει με αίμα. Από δω και μπρός ο Ήπειρώτης τυπογράφος, όπως δνόμαζε τον εαυτό του, ανεβαίνει τα σκαλοπάτια της ποίησης και της διανοητικής και γίνεται ισότιμος με τους άλλους αναγνωρισμένους ποιητές.

Το φθινόπωρο του 1890 ο Κρυστάλλης κάνει μια στροφή. Στρέφεται στο Δημοτικό τραγούδι. Αυτό είναι ο πιο σημαντικός σταθμός στη ζωή του και στο έργο του. Δημιουργεί δική του δημοτική γλώσσα, δική του τεχνική, δική του ουσιαστικά ποίηση. Το έργο του, το επιδοκιμάζουν όλοι. Η ποίησή του, είναι ποιμενική και η Ήπειρώτικη γλώσσα του, είναι γεμάτη ζωντάνια. Ο Κρυστάλλης, για την εποχή του παρουσιάζει κάτι το καινούργιο, που μέχρι σήμερα παραμένει ζωντανό. Ο αέρας των θουνών της Πίνδου περνάει μέσα από τους στίχους του ποιητή. «Ο τραγουδιστής του χωριού και της στάνης», είναι ένα από τα καλύτερα έργα του και σ' αυτό περιμένει ότι θα του δώσει το πρώτο βραβείο.

Η δουλειά στο τυπογραφείο τον κουράζει αφάνταστα. Πρασπαθεί να φύγει και να βρει κάποια πνευματική εργασία, δεν τα καταφέρνει. Ο Δαμιέργης, που έδωσε την εφημερίδα «ΕΒΔΟΜΑΔΑ» τον παίρνει στη δουλειά του, αλλά το αναθέτει τις αγγαρείες, τυπογραφικές διορθώσεις και άλλες δευτερεύουσες δουλειές.

Με τα φιλολογικά του άρθρα, που γράφει για την εφημερίδα «ΕΒΔΟΜΑΔΑ» ο Κρυστάλλης γίνεται γνωστός, στο πλατύ Ελληνικό κοινό. Τον Αύγουστο του 1891 ο συμπατριώτης του Ι. Δούμας, τον βοηθάει και διορίζεται υπάλληλος στους σιδηροδρόμους ΣΠΑΠ. Η δουλειά αυτή, είναι πολύ κοπιαστική και ο μισθός ελάχιστος. Δεν του μένουν ώρες έλευθες, να αποσιωπή την ποίησή του και τα γράμματα, ώστε να παρουσιάσει κάτι το καλύτερο. Όταν πήρε την άδειά του, το καλοκαίρι του 1893, κάνει συχνές εκδρομές, στα διάφορα βουνά της περιοχής και γράφει ένα ποιμενικό ειδύλλιο «ΤΗΝ ΓΚΟΛΦΩ». Ένα μέρος αυτού του έργου, δημοσιεύθηκε στο περιοδικό της εποχής «ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ». Όταν επέστρεψε από την άδεια του στο σπίτι του, βρήκε το έγγραφο της απόλυσής του. Οι κομματάρχες της εποχής, βρήκαν την ευκαιρία, να τον διώξουν και να διορίσουν άλλον στην θέση του. Αυτό, ήταν μεγάλο πλήγμα για τον ποιητή. Φιλάσθενος όπως ήταν, υπέφερε πολύ. Η ασθένειά του επιδεινώθηκε. Ένα βράδυ του Γενάρη του 1894 ένω δρισκόταν με τον φίλο του φοιτητή της Νομικής Γιώργο Στάμιο, αισθάνθηκε αδιαθεσία. Ο καθηγητής Κ. Βουσάκης, από τους Καλαρρύτες, τον συμβούλεψε να φύγει για την Κέρκυρα, τραγικό λάθος, γιατί το υγρό κλίμα ήταν ακατάλληλο για τις πνευμονικές παθήσεις. Στην Κέρκυρα έφτασε στις 2 Μάρτη του 1894. Εκεί η κατάσταση του χειροτέρευσε και έπειτα από ένα μήνα, αναγκάζεται να φύγει για την Άρτα, στο σπίτι της αδελφής του Μαρίας Βασιώτη (το σπίτι αυτό σώζεται και σήμερα και παραμένει σαν μνημείο για τον φιλήρη πάντα τον ποιητή). Σε λί-

γες μέρες, στις 22 Απρίλη 1894, ο ποιητής πέθανε. Ήταν τότε μόλις 26 χρόνων. Η κηδεία του έγινε την Μεγάλη Παρασκευή του 1894, μετά την περιφορά του Επιτάφιου και όπως συνηθίζανε την εκείνη εποχή.

Η σκληρή δουλειά, ο κατατρεγμός, η αδιαφορία των συνανθρώπων του, η παραμονή του στην ύγρη και βροχερή Κέρκυρα, ήταν μοιραία γι' αυτόν. Στη δοκιμασία του αυτή, η κατάσταση του επιδεινώθηκε τόσο, που έφερε τον ποιητή στο θάνατο, σ' τόσο μικρή ηλικία.

Με το έργο του ο Κώστας Κρυστάλλης, έδωσε στους ανθρώπους όλο τον πλούτο της αδόλωτης ψυχής του και ήταν ο πρόδρομος στη δημοτική μας γλώσσα, που σήμερα, διδάσκεται και χρησιμοποιείται και στην ποίηση και στη λογοτε-

χνία. Εμείς σαν συμπατριώτες του, πολύ περισσότερο από όλους τους άλλους Έλληνες, θα πρέπει να διαβάζουμε και να γνωρίζουμε το έργο του πρώτου ποιητή στη δημοτική γλώσσα.

Το έργο που μάς άφησε ο ποιητής, είναι τεράστιο, και αν το κρίνουμε απ' την πλευρά των δυσκολιών που συνάντησε και από το τόσο γρήγορο θάνατό του, δεν μπορεί παρά να συγκριθεί με τους άλλους μεγάλους ποιητές όπως τον Κώστα Παλαμά και τον Πολέμη.

Σε μάς τους ζωντανεύουσ συμπατριώτες του, θα μένουν στο νου μας, όλα τα ποιήματά του, όμως εκείνο που ξεχωρίζει είναι το τραγούδι της ξενητειάς «...Ανάθεμά σε ξενητειά, με τα φαρμάκια πώχεις...».

A. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας και οι σχέσεις μας

Η Π.Σ.Ε. είναι το δευτεροβάθμιο όργανο όλων των αδελφοτήτων της Ήπειρου και έχει σ' σκοπό της μαζί με όλες τις αδελφότητες να βοηθήσει στην ανάπτυξη της Ήπειρου και να συντονίσει τις ενέργειες όλων των αδελφοτήτων προς αυτή την κατεύθυνση. Το καινούργιο Δ.Σ. που εκλέχτηκε φέτος μετέχουν συμπατριώτες στην πλειοψηφία τους με προοδευτικές ιδέες, άνθρωποι που αγαπούν την Ήπειρο και ενδιαφέρονται για την επίλυση των προβλημάτων του τόπου μας άρχισε κιόλας μια πρώτη επαφή με τις αδελφότητες με την πρόσκληση που έστειλε προς όλες για να μπορεί έτσι στη λήψη των αποφάσεών του, να λαβαίνει υπ' όψη του και τον προβληματισμό το δικό μας. Πιστεύουμε ότι είναι μια θαύμασια και αποδοτική προσπάθεια, που θα αποδώσει όμως, αν όλες οι αδελφότητες βοηθήσουν σ' αυτό και θα βοηθήσουν, αν συμμετέχουν σ' αυτό το κάλεσμα και αναπτύσουν εκεί τον προ-

βληματισμό τους.

Η αδελφότητά μας έχει την ευκαιρία να εκπροσωπηθεί στο Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. από το συμπατριώτη μας Άριστοτέλη Άρράπη και από τη γραμματέα Έλενη Σφήκα στην εξελεγκτική επιτροπή. Έτσι μπορούμε εδκόλοτερα να μεταφέρουμε τον προβληματισμό μας. Πέρα όμως απ' αυτό, θα πρέπει όσοι μπορούμε, να συμμετέχουμε και στις εκδηλώσεις της Π.Σ.Ε. κτί γιατί έτσι τη βοηθάμε να πετύχει στους σκοπούς της, αλλά και γιατί αναπτύσσουμε και διατηρούμε και τις σχέσεις μας με τους άλλους συμπατριώτες μας των άλλων αδελφοτήτων και νομών.

Ενημερωτικά αναφέρουμε ότι στις 23.5.77 η Π.Σ.Ε. πραγματοποιήσε ένα χορό στο ξενοδοχείο KING GEORGE, όπου συμμετείχαν 600 περίπου συμπατριώτες και είχε πραγματική επιτυχία. Πήραν μέρος εκπρόσωποι όλων των κομμάτων και άλλοι επίσημοι.

ΕΛΕΝΗ ΣΦΗΚΑ

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1)
θεις έστω και αν έχουν την δύναμη να φέρουν αναστάτωση.

Δεν θα έχουμε καμιά συμμετοχή, όταν θα υπάρχουν ένοχοι, αντίθετος θα βοηθάμε στο ξεσπάσμα τους, όλοι να βοηθήσουμε, ώστε ο τόπος μας να απαλλαχθεί μια για πάντα από τους ένοχους, δεν έχουν το δικαίωμα να έχουν αξιώσεις, αφού γνωρίζουν πόσο κακό κάνουν.

Η εφημερίδα θα μείνει γέφυρα για όλους τους κατοίκους μαζί θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα, ή μάχη θα κερδηθεί, τα σκληνά θα αλλάξουν, τα προβλήματα θα αντιμετωπισθούν, υπάρχουν οι κατάλληλοι άνθρωποι, υπάρχει και θα κυριαρχεί πάντα, είναι το δικαίωμα της εκλογής.

Με λίγη προσπάθεια μπορού-

με να κάνουμε σωστές σχέσεις, είναι ένας καλός τρόπος για τη μάχη που μάς περιμένει.

Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια, όλοι έχουμε το δικαίωμα της συμμετοχής.

Αγαπητέ αναγνώστη, σ' εύχομαι, αλλά έπρεπε να γνωρίσουμε να δοκιμάσουμε την αντοχή της εφημερίδας.

Το ξεκίνημα έγινε, και η σκληρή εξέλιξη μάς περιμένει, ήδη είμαστε αντιμέτωποι, ή μάχη θα πάρει τις διαστάσεις που πρέπει, έχουμε την ευθύνη, και ή συμμετοχή στα προβλήματα των ανθρώπων, είναι πιά καθιερωμένες αρχές για την εφημερίδα.

Ίσως πολύ σύντομα να το καταλάβουμε όλοι. Ο τόπος πράγματι βρίσκεται σ' ένα καινούργιο ξεκίνημα.

TAKΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ